

ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΤΑΣΗΣ ΤΑ ΠΑΘΗ.

1 Στά χίλια έννεακόσια έτος ~~στα~~ δέκα τρία
μεγάς πόλεμος έγινε Τούρκος με Βουλγαρία.
4 Βουλγαρία κέρδισε, όλο τό ακρογιάλι
κι οι Τούρκοι σάν τ' άκούσανε τους έπιασε, ή ζάλη,
5 φέασαν και στην Πρίσταση την ιδιχή μας χώρα,
χωρίς κανόνια και σπαθιά μόνον με ένα ούρα.
Δύο μέρες, τράς εκάθησαν ή άπιστη Βουλγαρία
κατόπιν αυτής έφθαγεν ή άθλια Τουρκία.
10 ο στόλος ο βασιλικός ήλθε στο ακρογιάλι
και μείς όταν τον είδαμε μάς έπιασεν ή ζάλη.
Έκατο δέκα βατόρια μαζευθήκαν στο γυαλό,
ήλθαν για να πολεμήσουν τον Βουλγαρικό στρατό.
Έρχισαν οι μπομπάρδιαμοί, πιπτουν μηδριοβόλα,
όλος ο κόσμος έλεγεν έχεθη επί ή χώρα.
15 Ήτανε Σαββάτο βράδυ, εκεί ή μάχη μέρα
που σούσανε οι κανονίες όλην την άτμοσφαίρα.
Ποιος έχει σίδερο καρδιά διά να νταγιαντίξη
να βλέπη στόλο στο γυαλό διά να μπομπάρδιξη.
Έσπίρες πέσαν σάν χαλάζι, τό κανόνια σάν βροχή,
20 και ο κόσμος άπορούσε που να πάη να κρυφθί.
Ήταν Σάββατο τό βράδυ, ώρα πέντε της νυχτός
έφρευγεν όλος ο κόσμος κι ο Βουλγαρικός στρατός.
Είς τους δρόμους περπατούσαν με τά ηλεκτρικά
κι άλλοι γάναγε τον δρόμο κι έτρέχαν μες τά βουνά.
25 Έχας ή μάνα τό παιδί και τό παιδί την μάνα
και τρέχανε μες τά βουνά για να βρεθούν άντάμα.
Οι Βούλγαροι ήταν λίγοι και κρυφθήκαν στο βουνό,
Τούρκοι δέκ όχτώ χιλιάδες έψαν όλο τό χωριό,
όποιους βρίσκανε στον δρόμο όλους τους σκοτώνανε
30 μπαίναγε μέσα στα σπήτια και τά ξεγυμνώνανε.
Δέν μάς φταίγουνε τ' άσκήρια, στρατιώτες τακτικοί,
φταίνουν κατόχροι οι Τούρκοι που μάς συστισαν κακά.
Μαζευθήκαν όλ οι Τούρκοι και έκάμαν αναφορά
στον πασά να την έστείλουν να χαλάσουν τά χωριά.
25 κι ο πασάς αμα την πήρε έδωσε διαταγή
γυναικόπαιδα να κόψουν, τό χωριό να χαλασθή.
Σάν τ' άκούσανε οι σκύλοι τρέσανε δρυητικά
σπάσανε όλες της πόρτες σάν θηρία φοβερά,
μπαίναγε μέσα στα σπήτια και τά ξεγυμνώνανε,
30 κέρναν τους ανθρώπους και τους θανάτωνανε.
Μέσα στα σπήτια μπαίναγε με λόγχες και μαχαίρια
και μείς περικαλούσαμε με σταυρωμένα χέρια.
Άχ, Παντοδύναμε Θεέ, έλα και γλύτωσέ μας,
έκ' αυτήν την παιδευσή μας, έλευθέρωσε μας.
35 Θεέ Παντοδύναμε, για δές την παιδευσή μας
για δές πως μάς τυραννούν οι άθλιοι έχθροί μας.
Με τό σκυλιά παλέβαμε, με τ' άγρια θηρία
κι από κανένα δέν έχουμε καμία παρηγορία.
Θεέ μου Παντοδύναμε, δέν έχουμε κανένα
40 δέν έχομεν βοήθειαν άλλον από σένα
Άχ Παντοδύναμε Θεέ, κόπασε τους καύμούς μας,
κόπασε τους βασάνους μας και άναστειναγμούς μας.
Ματαίως, δέν ωφέλησαν όσα περικαλούσαν,
εκείνοι πάλι κάμνανε εκείνο που κορούσαν.
45 Αυτοί δέν προσπαθούσανε να διώξουν τον έχθρό τους,
παρά μάς ξεγυμνώνανε προς όφελος δικό τους.
Τρόμαξεν ο κόσμος όλος, που να φύγουν παρευθύς;

- 50 ἄλλ' ἀπὸ φόβο πάσχουνε κι ἄλλοι φρενοβλαβεῖς.
 Ἀδελφία μου Χριστιανοί, προβάλετε νά δῆτε,
 νά δῆτε τὴν Περίστασιν καὶ νά τὴν λυπηθῆτε.
 Νά δῆτε τὴν Περίστασιν τὴν ἰδιὴν μας χώρα
 ἔπαθε περισσότερα πὸ τὰ χωρία ὅλα.
 Ἐκ Περίστασιν καὶ μένη, πὼς τὰ πέρασες αὐτά;
 πὼς ὑπέσπρεν ὁ κόσμος τέτοια βάσανα φρικτά.
 55 Ἐκ Περίστασιν καὶ μένη, ὅλοι σ' ἔρριψάνε,
 ὅλοι φύγανε στὰ ξένα κι ὄρσαν σ' ἀφίσανε.
 Ἄλλοι χάσανε γυναῖκες καὶ ἄλλοι χάσανε παιδιὰ
 κι ἄλλοι χάσανε πατρίδα κι ἔφυγαν στὴν ξενιτειά.
 Ἄλλοι γενήκαν εὐτυχεῖς καὶ ἄλλοι καταστραφῆκαν
 60 καὶ ἄλλοι σκοτώθηκαν στὴ μαύρη γῆς ἐμβῆκαν,
 καὶ κείνοι ποὺ εἰμίνανε βρίσκοντε λυπημένοι
 κλαίγουν ἀπαρηγόρητα διὰ τοὺς σκοτωμένοι.
 Μείναν παιδικὰ ὄρφανά, μείναν γυναῖκες χήρες
 κλαῖνε κι ἀναστενάζουνε πάντα οἱ κακομοῖρες.
 65 Περίστασιν, Περίστασιν, δέν ἦσαν μαθημένη
 νά βλέπης τόσα σώματα, στοὺς δρόμοι σκοτωμένοι.
 Δέν ἤλπιζα Περίστασιν, τόσα νά υποφέρης
 καὶ νά τραβήξης βάσανα ἐκεῖνα ποὺ δέ ξεῦρεῖς.
 Περίστασιν πολυπαθῆς, χώρα βασανισμένη,
 70 ὅλον τὸν κόσμον ἔμαρες καὶ εἶναι λυπημένοι.
 ὅλον τοῦ κόσμου οἱ καρδιές σέ βάσανα ἐμῆκαν,
 οἱ πίκρες μας περέπλεξαν καὶ οἱ χαρές χαθῆκαν.
 ὅλες καρδιές μαράνθηκαν σάν μαράβια φύλλα
 καὶ πρέπει νά μᾶς κλαίονε οἱ πίκρες καὶ τὰ ξύλα.
 75 Περίστασιν πολυπαθῆς μετὰ φρικτὰ σου πάθη
 ὅλην τὴν γῆν ἐμάρανες καὶ δέν θά κἀνῃ ἄνθη,
 αἰῶνες πίκρες καὶ ποιά βάσανα δέν ἔχεις περασμένα
 ποῖες πίκρες καὶ ποιά βάσανα δέν ἔχομεν περάσει.
 καὶ ποιά μέρα θά βρεθῇ ὁ κόσμος νά γελάσῃ;
 80 ἀκούθῃτε πόσα βάσανα περασμέν' ὡς τέρα
 καὶ τί ἀνάγκες καὶ ὀργές ὑπέσπρεν ἡ χώρα.
 ἔπαθεν σεισμούς, ἐκείδες, ποντίκια καὶ θωπιές, τέρα μᾶς ἀκολούθησε
 τώρα μᾶς ἀκολούθησαν πόλεμοι καὶ σφαγές.
 85 Φθάνει ποιά Παντοδύναμε, μὴ μᾶς παιδεύῃς ἄλλο,
 μὴ μᾶς ἐδίδεις κίνδυνον πὸ τοῦτο αἰῶν μεγάλο.
 Θεέ μου, δέξε δέησιν πὸ ὅλον τὸν λαόν σου
 καὶ μὴ τὸν βασανίζεις ποιά τὴ πλάσμα τῶν χειρῶν σου.
 Θεέ μου Παντοδύναμε, δέξε τὰς δεήσεις μας
 90 ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μας κι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς μας.
 Ἀκουσε Παντοδύναμε, τοὺς ἀναστεναγμούς μας
 καὶ μὴ μᾶς παραδίδεις πρὶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ μας.
 ἔρηνευσέ τοὺς βασιλεῖς, ὅλοι ν' ἀγαπηθοῦνε,
 νά ἡσυχάσῃ κι ὁ λαός, νά ἐλευθερωθῶμε.
 95 Θεέ μου Παντοδύναμε, παῦσε τὸν θυμὸν σου,
 ἔρηνευσέ τοὺς βασιλεῖς, σῶσε τὸν λαόν σου. ἔρηνευσέ τοὺς βασι-
 λεῖς τοὺς βασιλεῖς καὶ ὅλους τοὺς μεγιστάνες
 νά βροῦνε μάνες τὰ παιδιὰ καὶ τὰ παιδιὰ τῶν μάνων.
 ὅλες οἱ μάνες τὰ παιδιὰ τὰ ἔχουνε χαμένα
 ἀφίσαν τὴν πατρίδα τους καὶ φύγανε στὰ ξένα.
 100 Περίστασιν, Περίστασιν, μεγάλη συμφορὰ σου,
 ὅλος ὁ κόσμος ἔφυγεν ἀπὸ τὰ σύνορά σου.
 Περίστασιν, Περίστασιν, ὅλοι σέ λαχταρίζουν
 καὶ νά σε πάρουν δέν μπεροῦν μόνον σέ βασανίζουν.

- 105 ὅλοι σέ τραγουρίζουνε καί δέχουνε στή μέση
μά δέν εἰςέρω στο εἴης ποῖός θά σέ κερδίση.
Περίσταση, τὰ πάθη σου ποῦ ἔχεις περσμένα.
Ποῖός κι ἂν τῶ συλλογιθῇ θά πάσχει ἀπό γράνα.
Περίσταση, τὰ πάθη σου ποῖός κι ἂν τὰ κυάξει
εἶνε τό μόν ἀδύνατο νά μὴν ἀναστενάξει.
110 Τὰ πάθη σου εἶνε πολλά καί ἂν τὰ γράψω ὅλα
εἰςέρω ἀδύνατον γιά γά τὰ πάθη πολλά, ἡ νόλα
Τὰ ὅσα καί ἂν βλέπετε εἰς τό χάρτί γραμμένα,
ὅλα ημεῖς ἀδελφία μου τῶχομε περσμένα.
115 Ποῖός ποιητής θά θυνῇ νά γράψῃ τοὺς καύμούς μας,
νά γράψῃ τοὺς βασάνους μας καί ἀναστεναγμούς μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ